

ΜΑΝΟΥΣΟΣ-ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΒΟΛΟΥΔΑΚΗΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Σας ευχαριστούμε πολύ για την ενημέρωση. Πάντα με συγκίνηση δεχόμαστε την Ένωση των Κωνσταντινουπολιτών, όπως και γενικότερα τα προσφυγικά Σωματεία -ιδιαίτερα φέτος, τη χρονιά που ο ελληνισμός θυμάται την τραγωδία του 1922 και τη Μικρασιατική καταστροφή, με τις επιπτώσεις της στον ελληνισμό γενικότερα και στον ελληνισμό της Πόλης. Σε αυτό το πλαίσιο, τα λόγια σας ακούγονται με ακόμη μεγαλύτερη προσοχή και η εντύπωση που μένει έχει ακόμη μεγαλύτερο βάρος.

Βέβαια, όπως πολύ σωστά επισημάνατε και εσείς, κύριε Πρόεδρε, φέτος, τις ημέρες αυτές, έχουμε και άλλο ένα σημείο της πορείας του εκτός ορίων ελληνισμού, που μας φέρνει προ των ευθυνών μας κατά κάποιον τρόπο, που είναι η πολιορκία της Μαριούπολης. Η κατάσταση, στην οποία βρίσκονται σήμερα οι Έλληνες της Μαριούπολης. Και, φυσικά, δεν μπορεί να διαφεύγει από την προσοχή μας η σημασία του γεγονότος αυτού, όταν μιλάμε μαζί σας, όταν μιλάμε με εκπροσώπους του Ελληνισμού πέραν των ορίων της πατρίδας μας.

Μάς είπατε πολλά και ενδιαφέροντα. Κρατώ ως ιδιαίτερα σημαντικά και, δυστυχώς, ιδιαίτερα ανησυχητικά όσα μας είπατε -που είναι μεν γνωστά, αλλά έχουν μια διαφορετική βαρύτητα όταν τα ακούμε από εσάς- για το δημογραφικό και για το ζήτημα της παιδείας. Δεν θα ήθελα να τα επαναλάβω. Τα είπατε αναλυτικότερα και εναργέστερα και οι δυο σας.

Εμείς, από την πλευρά μας ως Εθνική Αντιπροσωπεία, έχουμε υποχρέωση να κάνουμε ό,τι είναι δυνατόν για να διατηρούμε ζωντανούς τους δεσμούς μας και να στηρίζουμε τις συλλογικότητες, τους φορείς, τον Τύπο, τα σχολεία και συνολικά την παρουσία του Ελληνισμού στην Πόλη. Και αυτό, διότι η Τουρκία, σε πλείστες όσες περιπτώσεις, παραβιάζει τα δικαιώματα των Ελλήνων της Πόλης, όπως αυτά προβλέπονται από τη Συνθήκη της Λωζάνης, ή προβάλλει προσκόμματα στην άσκηση τους.

Μάς αναφέρατε αναλυτικά τα ζητήματα των περιουσιών, τόσο των ομογενειακών Ιδρυμάτων, όσο και των ιδιωτών όσων βρίσκονται στην Ελλάδα σήμερα. Και αυτό καθιστά απαραίτητη, από πλευράς μας, την ανάδειξη του προβλήματος. Εμείς, ως Κοινοβούλιο, αυτό είναι πρωτίστως που μπορούμε να κάνουμε. Δηλαδή, να αναδείξουμε το πρόβλημα και να ζητήσουμε από την Κυβέρνηση να πράξει ό,τι είναι δυνατόν.

Σημειώνω ότι, στο πλαίσιο αυτό, η επαγρύπνησή μας πρέπει να είναι διαρκής και για την υπεράσπιση του Οικουμενικού Πατριαρχείου, το οποίο βρίσκεται υπό πραγματική πολιορκία. Η Τουρκία δεν αναγνωρίζει τη διεθνή του οντότητα, όπως το επισημάνατε, ενώ, ταυτόχρονα, εμποδίζει την επαναλειτουργία της Θεολογικής Σχολής της Χάλκης -ζήτημα που αποτελεί αίτημα της Ορθοδοξίας και της διεθνούς κοινότητας, εδώ και χρόνια.

Σε αυτό το σημείο, θα ήθελα να πω ότι αρκεί κανείς να δει μόνο ένα γεγονός -τη μετατροπή της Αγίας Σοφίας σε τζαμί- για να αντιληφθεί ποια είναι η σημερινή Τουρκία. Η σημερινή Τουρκία δεν είναι αυτό που θέλει να δείχνει στη διεθνή κοινότητα, δεν είναι αυτό που θέλει να παρουσιάζεται. Στην πραγματικότητα, είναι ένα αυταρχικό κράτος, με έντονη την επιρροή του ισλαμικού φονταμενταλισμού στη λειτουργία του. Αυτό οδήγησε στη μετατροπή της Αγίας Σοφίας σε τζαμί και, στη συνέχεια, στη μετατροπή σε τζαμί και της Μονής της Χώρας.

Δεν θα ήθελα να μακρηγορήσω. Ήδη, είπα ότι ο ρόλος μας μπορεί να είναι η ανάδειξη αφενός του προβλήματος και αφετέρου η υποβολή πρότασης προς την Κυβέρνηση και η άσκηση Κοινοβουλευτικού Ελέγχου -εφόσον χρειάζεται- για μια σειρά ενεργειών όσον αφορά στη στήριξη του Ελληνισμού της Κωνσταντινούπολης.

Κύριε Πρόεδρε, θα πρότεινα δύο πράγματα. Πρώτον, μια που διάγουμε το 2022, το 100^ο έτος μετά την μικρασιατική τραγωδία, θα πρότεινα να διοργανώσουμε, σε συνεργασία με το Ίδρυμα της Βουλής, μια εκδήλωση ειδικά για τον Ελληνισμό της Πόλης. Μπορείτε να το συζητήσετε με τον Πρόεδρο αυτό και να δούμε αν υπάρχει η δυνατότητα να γίνει μέσα στο χρόνο. Πιστεύω ότι θα είχε μια σημασία στο πλαίσιο της ανάδειξης του προβλήματος για να γίνει γνωστό, κατ' αρχάς, πρώτα απ' όλα, στους Έλληνες πολίτες. Γιατί είναι μια δυσάρεστη αλήθεια ότι οι σημερινοί Έλληνες πολίτες, όσοι δεν έχουν κάποια άμεση σχέση με την Κωνσταντινούπολη, δεν έχουν και επίγνωση των θεμάτων για τα οποία συζητούμε. Το ένα είναι αυτό.

Η δεύτερη πρόταση μου είναι να οργανώσουμε μια ακόμη συνεδρίαση, με τη συμμετοχή αυτή τη φορά του Υπουργείου Εξωτερικών και του Υπουργείου Παιδείας ειδικότερα, με σκοπό να τεθεί στις τεχνικού επιπέδου συζητήσεις που γίνονται μεταξύ των δύο χωρών, μεταξύ Ελλάδος και Τουρκίας, το ζήτημα της Παιδείας στην Κωνσταντινούπολη. Να τεθεί το ζήτημα της εφαρμογής, ουσιαστικά, της Συνθήκης της Λωζάννης και των μετέπειτα Συμφωνιών των σχετικών - μας ανέφερε ο Πρόεδρος το Μορφωτικό Πρωτόκολλο του 1968, τη Συμφωνία του 2000 για τον Πολιτισμό-. Να τεθεί το ζήτημα, ούτως ώστε, να μπορέσουν τα ελληνόπουλα της Πόλης, να αποκτήσουν πραγματική ελληνική παιδεία, χωρίς τα εμπόδια, τα οποία ο Πρόεδρος μας ανέφερε νωρίτερα.

Για πολύ καιρό δεν θέτουμε εμείς ζητήματα απέναντι στην Τουρκία. Έγινε μια καλή αρχή πρόσφατα, όταν ο Υπουργός Εξωτερικών αναφέρθηκε στις πρόνοιες της Συνθήκης της Λωζάννης για την Τοπική Αυτοδιοίκηση στην Ίμβρο και στην Τένεδο, στην Ίμβρο ουσιαστικά πια. Σε αυτό το πλαίσιο και με το ίδιο πνεύμα, μπορούμε και πρέπει να θέσουμε το ζήτημα και της Παιδείας στην Κωνσταντινούπολη. Για να γίνει αυτό, θα ήταν καλό εδώ, σε ανοιχτή συζήτηση μπροστά στους Έλληνες πολίτες, να θέσουμε το ζήτημα στα δύο Υπουργεία, σε όποιο επίπεδο εκπροσωπηθούν και να δούμε ποιοι είναι οι σχεδιασμοί της Ελληνικής Πολιτείας. Πιστεύω ότι είναι το ελάχιστο που μπορούμε να κάνουμε.

Σας ευχαριστώ πολύ.

ΣΑΒΒΑΣ ΑΝΑΣΤΑΣΙΑΔΗΣ (Πρόεδρος της Επιτροπής) : Σας ευχαριστούμε πολύ κύριε συνάδελφε. Είναι ενδιαφέρουσες προτάσεις. Θα τις μεταφέρω και νομίζω ότι είμαστε εδώ να τις συζητήσουμε και γιατί όχι να τις υλοποιήσουμε.